

การสั่งสมความ เชี่ยวชาญในงานอาชีพ

หมายถึง

- ▶ ความสนใจใฝ่รู้ ส่งเสริม ความรู้ความสามารถ ของตนในการปฏิบัติด้วยการศึกษา ค้นคว้า และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง จนสามารถ ประยุกต์ใช้ความรู้เชิงวิชาการและเทคโนโลยี ต่าง ๆ เข้ากับการปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์

ชื่ออื่น ๆ

- ▶ การตระหนักรู้ด้านกฎหมาย
- ▶ ความรู้ด้านผลิตภัณฑ์
- ▶ ภาพลักษณ์ของผู้ช่วยเหลือที่เชี่ยวชาญ
- ▶ ทักษะการวินิจฉัย
- ▶ การยึดมั่นต่อการเรียนรู้
- ▶ การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

การส่งสมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ รวมองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับงาน ได้แก่

- ▶ ความรู้เชิงเทคนิค วิชาการ หรือการจัดการ
- ▶ แรงจูงใจที่จะเรียนรู้เพิ่มขึ้น
- ▶ ใช้ความรู้นั้นในงาน
- ▶ สอนความรู้นั้น ๆ ให้กับบุคคลอื่น ๆ ด้วย

สมรรถนะการสั่งสมความ เชี่ยวชาญในงานอาชีพ มี 4 มิติ

- ▶ อธิบายในรูปของระดับวุฒิการศึกษา
- ▶ ระดับของการบริหารจัดการความรู้ เช่น ระดับบุคคล กลุ่มงาน หรือหน่วยงาน เป็นต้น
- ▶ ความพยายามที่จะคงไว้และได้มาซึ่งความรู้ความเชี่ยวชาญในงาน
- ▶ ขอบเขตของการเผยแพร่ให้ความรู้กับผู้อื่น เช่น ตอบคำถาม การให้คำปรึกษา เสนอแนะความรู้ให้กับหน่วยงาน หรือตีพิมพ์ผลงานวิชาการ เป็นต้น

การแสดงถึงพฤติกรรมของสมรรถนะการสั่งสมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ

- ▶ การทำให้ตนเองมีทักษะและความรู้
- ▶ แสดงความสนใจใคร่รู้ความรู้ที่นอกเหนือจากอาชีพโดยตรง
- ▶ อาสาให้ความช่วยเหลือผู้อื่นแก้ไขปัญหาเชิงเทคนิค
- ▶ เข้าอบรม/เรียน หรือเรียนรู้ด้วยตนเองเกี่ยวกับความรู้ใหม่ที่เกี่ยวข้องกับงาน

ระดับสมรรถนะการส่งมอบความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ

- ▶ ระดับที่ 0 ไม่แสดงสมรรถนะด้านนี้หรือแสดงอย่างไม่ชัดเจน
- ▶ ระดับที่ 0 หมายถึง การที่ผู้ดำรงตำแหน่งไม่ได้แสดงถึงพฤติกรรมบ่งชี้ของการส่งมอบความเชี่ยวชาญในงานอาชีพเลย หรือว่าแสดงบ้างแต่ไม่ชัดเจนพอที่จะทำให้ผู้ประเมินรับรู้ได้ว่าบุคคลนั้นเป็นผู้ที่มีการส่งมอบความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ

ระดับสมรรถนะการสั่งสมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ (ต่อ)

- ▶ ระดับที่ 1 แสดงความสนใจและติดตามความรู้ใหม่ ๆ ในสาขาอาชีพของตนหรือที่เกี่ยวข้อง เช่น
- ▶ * ศึกษาหาความรู้ สนใจเทคโนโลยีและองค์ความรู้ใหม่ ๆ ในสาขาอาชีพของตน
- ▶ * พัฒนาความรู้ความสามารถของตนให้ดียิ่งขึ้น
- ▶ * ติดตามเทคโนโลยีและความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอด้วยการสืบค้นข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติราชการ
- ▶ ระดับที่ 1 ของการสั่งสมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพเป็นระดับที่ปฏิบัติได้ง่าย คือ การแสดงความสนใจและติดตามความรู้ใหม่ ๆ ในสาขาอาชีพของตนหรือที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น เพียงแค่การแสดงความสนใจ ไม่ว่าจะเป็น การเข้าอบรม การประชุมวิชาการ การอ่านเอกสารวิชาการ การสืบค้นข้อมูลจากห้องสมุดหรือ Internet ก็อาจเป็นพฤติกรรมบ่งชี้ของการแสดงความสนใจ และติดตามความรู้ใหม่ ๆ ในสาขาอาชีพของตนได้

ระดับสมรรถนะการสั่งสมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ (ต่อ)

- ▶ **ระดับที่ 2** แสดงสมรรถนะระดับที่ 1 และมีความรู้ในวิชาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในสาขาอาชีพของตน เช่น
- ▶ * รอบรู้ในเทคโนโลยีหรือองค์ความรู้ใหม่ ๆ ในสาขาอาชีพของตนหรือที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการของตน
- ▶ * รับรู้ถึงแนวโน้มวิทยาการที่ทันสมัยและเกี่ยวข้องกับงานของตนอย่างต่อเนื่อง
- ▶ **ระดับที่ 2** นอกจากการแสดงความสนใจและมีพฤติกรรมติดตามความรู้ใหม่ ๆ ในสาขาอาชีพของตนเท่านั้นยังไม่เพียงพอ ยังต้องแสดงให้เห็นว่าผู้ดำรงตำแหน่ง (ที่ติดตามความรู้ใหม่ ๆ มีความรู้ในวิชาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในสาขาอาชีพของตนอีกด้วย) ส่วนการจะแสดงออกอย่างไรเป็นเรื่องที่ควรกำหนดไว้ เช่น ให้
วลีขยายเชิงวิภาษแบบพหุคูณ (ซึ่งสอดคล้องกับระดับความรู้

ระดับสมรรถนะการสั่งสมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ (ต่อ)

- ▶ **ระดับที่ 3** แสดงสมรรถนะระดับที่ 2 และสามารถนำความรู้ วิทยาการ หรือเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาปรับใช้กับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ เช่น
- ▶ * เป็นระดับที่ยากกว่าระดับที่ 2 เพราะผู้ดำรงตำแหน่งต้อง สามารถนำความรู้ วิทยาการหรือเทคโนโลยีใหม่ ๆ (ที่มีในระดับที่ 2) มาปรับใช้กับการปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ด้วย
- ▶ ดังนั้น จึงอาจจะเห็นสมรรถนะการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ระดับที่ 3 คือ สามารถปรับปรุงวิธีการทำงานเพื่อให้ได้ผลงานที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยการนำความรู้ วิทยาการ หรือเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาปรับใช้ก็ได้ ซึ่งหากเป็นกรณีเช่นนี้ ก็อาจประเมินพฤติกรรมเดียวกันได้ทั้ง การมุ่งผลสัมฤทธิ์และการสั่งสมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพด้วย หรือในอีกกรณีหนึ่งก็อาจเป็นการนำความรู้ วิทยาการหรือเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการแก้ปัญหาในงาน ซึ่งก็อาจเป็นสมรรถนะการคิด วิเคราะห์ หรือการมองภาพองค์รวมได้ ซึ่งต้องพิจารณาจาก

ระดับสมรรถนะการสั่งสมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ (ต่อ)

- ▶ **ระดับที่ 4** แสดงสมรรถนะระดับที่ 3 และศึกษา พัฒนาการเองให้มีความรู้และความเชี่ยวชาญในงานมากขึ้น ทั้งในเชิงลึกและเชิงกว้างอย่างต่อเนื่อง เช่น
 - ▶ * มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องที่มีลักษณะเป็นสหวิทยาการและสามารถนำความรู้ไปปรับใช้ได้อย่างกว้างขวาง
 - ▶ * สามารถนำความรู้เชิงบูรณาการของตนไปใช้ในการสร้างวิสัยทัศน์เพื่อการปฏิบัติงานในอนาคต
- ▶ ในระดับที่ 4 เป็นระดับที่ยากขึ้นกว่าระดับที่ 3 โดยเน้นที่การศึกษา พัฒนาการเองให้มีความรู้และความเชี่ยวชาญทั้งในเชิงลึก (ถ้าหากลักษณะงานที่ปฏิบัติเป็นความเชี่ยวชาญด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะ) หรือในเชิงกว้าง (กรณีที่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติเป็นงานที่ต้องการความเชี่ยวชาญหลาย ๆ ด้าน (สหวิทยาการ)) และการศึกษาพัฒนาตนเองนี้ต้องกระทำอย่างต่อเนื่องในลักษณะของการสั่งสมเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

ระดับสมรรถนะการสั่งสมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ (ต่อ)

- ▶ ระดับที่ 5 แสดงสมรรถนะระดับที่ 4 และสนับสนุนการทำงานของคนในสวนราชการที่เน้นความเชี่ยวชาญในวิทยาการด้านต่าง ๆ เช่น
- ▶ * สนับสนุนให้เกิดบรรยากาศแห่งการพัฒนาความเชี่ยวชาญในองค์กรด้วยการจัดสรรทรัพยากร เครื่องมือ อุปกรณ์ที่เอื้อต่อการพัฒนา
- ▶ บริหารจัดการให้สวนราชการนำเทคโนโลยี ความรู้ หรือวิทยาการใหม่ ๆ มาใช้
ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการในงานอย่างต่อเนื่อง
- ▶ ระดับที่ 5 เป็นระดับสูงสุด ซึ่งกำหนดสำหรับตำแหน่งผู้ทรงคุณวุฒิและผู้บริหารซึ่งงานในระดับนี้จะเป็นงานเชิงนโยบาย
- ▶ ดังนั้น เพื่อให้สวนราชการเป็นองค์กรแห่งความรู้ จึงกำหนดให้ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้บริหารสนับสนุนการทำงานของข้าราชการที่เน้นความเชี่ยวชาญในวิทยาการด้านต่าง ๆ กล่าวคือ การนำองค์กรไปสู่การเป็นองค์กรแห่งความรู้

สรุป

- ▶ การส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ อาจหมายถึง การแสดงความสนใจ การติดตามความรู้ใหม่ ๆ ในสาขาอาชีพของตนหรือที่เกี่ยวข้อง การมีความรู้ในวิชาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในสาขาอาชีพของตน สามารถนำความรู้ วิทยาการหรือเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาปรับใช้กับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ การศึกษา พัฒนาตนเองให้มีความรู้และความเชี่ยวชาญในงานมากขึ้น ทั้งในเชิงลึกและเชิงกว้างอย่างต่อเนื่องและการสนับสนุนการทํางานของตนเองในส่วบเราะควรที่เน้ใจความ